

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 16755

гр. София, 18.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 33 СЪСТАВ, в закрито заседание на осемнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ

като разгледа докладваното от ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ Гражданско дело № 20241110111763 по описа за 2024 година

Извършена е проверка по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

Образувано е по постъпила искова молба по реда на чл. 422 ГПК от „Кредит Инс“ АД срещу Н. Г. Г. след развилото се заповедно производство по ч. гр. дело № 57938/2023 г. по описа на СРС, което на осн. чл. 86, ал. 1 ПАС следва да се приложи към настоящото дело.

В срока по чл. 131 ГПК по делото е постъпил отговор на исковата молба.

Страните са представили писмени доказателства, които са относими, необходими и приемането им е допустимо.

Следва да бъде насрочено открито заседание за разглеждане на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените към исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателства по опис, обективизиран в същата.

ПРИЛАГА на осн. чл. 86, ал. 1, изр. 2 ПАС ч. гр. дело № 57938/2023 г. по описа на СРС към настоящето дело.

УКАЗВА на ищеца, че до откритото по делото заседание може да ангажира становище по направеното от ответника възражение за неравноправност на клаузи от процесния договор.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за разглеждане на делото за **06.06.2024 г. от 10:00 ч.**, за когато да се призват страните, на които да се връчи препис от настоящото определение, като на ищеца се връчи и препис от отговора на исковата молба заедно с приложенията към него.

СЪСТАВЯ ПРОЕКТОДОКЛАД по делото, както следва:

Предявени са за разглеждане установителни искове с правно основание по **чл. 422, във чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 240, ал. 1 и ал. 2 ЗЗД вр. с чл. 9 ЗПК вр. чл. 6 ЗПФУР** за признаване на установено по отношение на ответника Н. Г. Г., че дължи на ищцовото дружество **част** от сумите по Заповед за изпълнение на парично задължение

въз основа на документ по чл. 410 ГПК, издадена на 31.10.2023 г. по ч.гр.д.57938/2023 г. по описа на СРС, а именно: сумата от **626,92 лева**, представляваща главница по Договор за потребителски кредит на граждани без поръчителство ЕКСТРА № ..... г., ведно със законна лихва за период от 23.10.2023 г. до изплащане на вземането, сумата от **54,88 лева**, представляваща договорна лихва за период от 12.04.2023 г. до 12.09.2023 г., както и държавна такса в размер на **25,00 лева** и адвокатско възнаграждение в размер на **400,00 лева**.

Ищецът „Кредит Инс“ АД твърди, че на 12.09.2022 г. между страните бил сключен договор за потребителски кредит ЕКСТРА № ..... Договорът бил сключен при предвидените условия за договор от разстояние – използвани били средства за комуникация за неговото сключване, като отговарял и на изискванията на ЗЕДЕУУ. На ответника била отпусната сумата от 1500 лв., като същата била предоставена на кредитополучателя чрез системата Е-рау и получена от същия на каса в офис на „Изипей“ АД. Твърди се, че договорът е сключен в електронна форма след изпратена заявка от страна на ответника. Намира, че електронното изявление следва да се счита за подписано при условията на чл. 13, ал. 1 ЗЕДЕУУ. Твърди се, че на ответника е предоставена преддоговорна информация, като същият се е запознал с общите условия на предложението му кредит, като е потвърдил и получил на посочения от него електронен адрес европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителските кредити. Кредитополучателят поел задължение да върне предоставения кредит заедно с уговорена договорна лихва на равни месечни вноски, първата от които на 12.10.2022 г. и последна на 12.09.2023 г. По отношение на първите седем месечни вноски – до 12.04.2023 г., ищецът твърди, че ответникът извършил пълно погасяване. Сочи, че кредитополучателят е направил плащане и след образуване на заповедното производство, като е платил сумата от 200 лева, с която кредиторът сочи да е погасена мораторната лихва и част от договорната лихва. Счита, че с извършените плащания е налице извънсъдебно признание от страна на ответника за съществуващото облигационно правоотношение. Сочи, че към 23.10.2023 г. не е налице погасяване на шест месечни вноски с падежи в периода от 12.05.2023 г. до 12.09.2023 г. вкл. Поради тези и останалите подробно изложени съображения моли предявените установителни искове да бъдат уважени. Претендира разноски в исковото и заповедното производство.

Ответникът в законоустановения срок подава отговор, в който оспорва иска изцяло като неоснователен. Оспорва валидното възникване на облигационно отношение между страните поради липса на представена преддоговорна информация на потребителя и липса на съгласие от страна на ответника за сключването на договора. Счита, че не са спазени изискванията на ЗЕДЕП за подписване на договора. Алтернативна, прави възражение за недействителност на сключения договор. Намира, че посоченият в договора ГПР от 49,70 % не е в действителния размер, тъй като ответникът следвало да заплати и допълнителна сума от 1080 лева – такса гарант. Твърди, че преди образуване на заповедното производство ответникът е заплатил на ищеца сума в общ размер от 1855 лева. Счита, че договорът е недействителен и поради факта, че не съдържа погасителен план, нито задължителен лихвен процент на ден, нито отговаря на изискванията на чл. 11, т. 12 ЗПК. Счита, че ГПР надхвърля законоустановения максимален такъв в размер пет пъти размера на законната лихва. Общата сума, която кредитополучателят следвало да върне се равнявала на 3210 лева, при главница от 1500 лева. Намира, че ГПР надхвърля 100 %, като в обявения такъв не са включени всички разходи по кредита. Счита, че обявената лихва от 36 % също не отговаря на действителната такава, тъй като такса „гарант“ от 1080 лева се явявала и скрита лихва. В случай че договорът не е изцяло недействителен, прави възражение за недействителност на отделни негови клаузи, а именно клаузата за договорна лихва и

клаузата, предвиждаща заплащането на такса „гарант“. Поради недействителност на договора за кредит, намира, че потребителят следва да върне само чистата стойност на кредита в размер на 1500 лева, като понастоящем е заплатил на ищеца сума, надхвърляща чистата стойност. Претендира разноси.

В тежест на ищеца по предявените искове по **422, във чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 240, ал. 1 и ал. 2 ЗЗД вр. с чл. 9 ЗПК вр. чл. 6 ЗПФУР** е да докаже, при условията на пълно и главно доказване, че между страните е възникнало валидно правоотношение по договор за предоставяне на финансови услуги от разстояние (договор за потребителски кредит), по което заемодателят е предоставил на ответника в заем посочената сума, а последният се е задължил да я върне в посочения срок, както постигната уговорка за заплащане на възнаградителна лихва в претендирания размер. В тежест на ответника при доказване на горните факти е да установи положителния факт на погасяване на дълга, както и наведените възражения за нищожност на договора.

ОТДЕЛЯ на осн. чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК като безспорно и ненуждаещо се от доказване, че на 12.09.2022 г. ответникът е получил от ищцовото дружество сумата от 1500 лева; че ответникът е заплатил до образуване на заповедното производство по ч. гр. дело № 57938/2023 г. по описа на СРС сумата от общо 1820 лева, представляваща сбор от сумите по първите седем месечни вноски – до 12.04.2023 г. включително, описани в Договор за потребителски кредит ЕКСТРА № ..... г.

ПРИКАНВА страните към доброволно уреждане на спора, с което могат да спестят време и разходи.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____